

A NŐK PRÉDIKÁLHATNAK?

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. szeptember 01.

Ma a női szolgálatokról fogunk beszélni. Ez is egy nagyon régi ígéretem, amit most beváltok. Nem ok nélkül történik, kaptam egy kis motivációt erre. A Facebookon egyik testvérünk osztotta meg a női szolgálattal kapcsolatos elképzelését, teológiáját. Véleményét tiszteletben tartom, de az részben elfogadhatatlan. A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy: *A nők prédikálhatnak?* Ez nálunk nem kérdés, de nagyon-nagyon sok helyen nem így van. Sok kritikát kapunk azért, hogy nálunk vannak női szolgálatok és némelyek szerint ez így nincs rendben. Sőt, vannak, akik odáig mennek, hogy ez bűn. Tehát vannak olyanok is, akik a helyi gyülekezetünk valamelyikéből azért távoztak, mert női pásztorok vannak, akik egyébként kiválóan végzik a szolgálatukat, növekszik a gyülekezet. Két nő pásztor is van ott, a helyet sem titkolom, Orosháza. Ha akarsz női szolgálatokat hallgatni, kiválóan végzik a munkájukat. Több szolgálatársunk is jött azzal a problémával, hogy többen kifogásolják azt, hogy nők prédikálnak. Ezt a témakört fogom ma végignézni. Nagyon-nagyon izgalmas és főleg azért, mert ha így bennünket, férfiakat talán ez nem is annyira hoz lázba, hogy a nőknél mi a helyzet a szolgálattal, de a gyülekezet többségét igen. Bármennyire furcsa, megnéztem egy statisztikát, hogy nagyon sokakat érint, amiről ma beszélek, ugyanis a Föld lakosságának körülbelül 49,6%-a nő. Ez az egész Föld lakossága, ez egy statisztika. Az után is kutakodtam, hogy vannak-e olyan statisztikák, hogy a kereszténységen belül milyen az arány és nagyon megdöbbenő adatot kaptam: egy 2015-ös adat szerint a keresztények 55%-a nő, míg 45%-a férfi. Ez az arány persze némileg változhat régióként, felekezetenként, de általánosan elmondható, hogy a kereszténységben több nő van, mint férfi. A statisztikát készítőik szerint a nemek megoszlásának aránya különböző okokból alakulhatott ki, beleértve a nők vallási elköteleződésének nagyobb arányát, az életkor szerinti megosztás különbségeket is, mivel a nők általában hosszabb életkort érnek meg, mint a férfiak.

Ezért is nagyon-nagyon fontos, hogy beszéljünk a női szolgálatokról és azokról a tabukról, hogy egyáltalán a nők szolgálhatnak-e. Ezért hoztam ezt a mai üzenetet. Elkezdtem jegyzeteket készíteni, hogy a Biblia mi mindent ír. Gondoltam, csinálok néhány sor jegyzetet. Amikor kinyomtattam, akkor láttam, hogy 37 oldalt írtam és nem fejeztem be! Úgyhogy ma ezt az üzenetet nem fejezem be. Tehát amiről beszélni fogok, az csak karcolat részeket. Van egy kiváló könyvünk, Kenneth Haginnek a *Nőkérdés* című könyve, ami egy nagyon-nagyon kiváló könyv a női szolgálatokról, de azokra az újabb kérdésekre, amelyek felvetődtek, amelyek ennek kapcsán előkerültek, az a könyv nem ad választ, mert nem mindenre ad magyarázatot, de ajánlom a figyelmetekbe, ez nálunk kapható a könyvespultnál. Akik most a YouTube-on hallgatnak bennünket, ők megrendelhetik a webshopunkból. Nagyon hasznos és nagyon tanulságos.

A női szolgálatokról nem minden keresztény testvérünk gondolkodik úgy, ahogy mi, de ezért nem haragszunk rájuk, nem vagyunk az ellenségeik, toleráljuk az ő hitüket, de nyilván nem értünk ezzel egyet, ugyanis a megítélésünk szerint bibliai alapon nem igazolható sok olyan állítás, ami a női szolgálatok korlátozását irányozza elő. Tehát azt mondja, a nők egyházi szolgálatában betöltött szerepe évszázadok során sok vitát váltott ki, különösen a kereszténység különböző felekezeteiben. Még mindig számos egyházban és közösségben állnak fenn korlátozások a női szolgálatokat illetően. Különösen négy témakörben, és ezt szeretném különösen kihangsúlyozni, ma ezekről lesz szó. A nők vezető pozíciójáról az egyházban, a prédikálásról és a tanításról van szó.

Ez a három témakör, szinte mindig előkerül, ahol nagyon sok esetben korlátozzák a nőket. Ilyen korlátozások gyakran a Biblia bizonyos részeinek, különösen Pál apostol leveleinek értelmezése kapcsán merülnek fel ilyen kérdések. Többek szerint egyértelműen tiltják a nők számára a vezető szerep betöltését a gyülekezetben. Leveleiből ezt a következtetést vonják le némelyek, de ez az érvelés nagyon sok kérdést felvet. Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy a bibliai szövegek értelmezése nem mindig egyértelmű. Tehát a Bibliában nem minden fekete-fehér, értem ez

alatt, hogy nem veszünk ki a szöveggörnyezetéből egy sort és azt általános törvényként, sőt Isten parancsaként ráhúzzuk az egyházra. Ez egy nagyon sajátos értelmezés.

A Bibliát nem így értelmezzük, hanem nagyon fontos, hogy nem veszünk ki a szöveggörnyezetéből bizonyos igehelyeket, meg kell vizsgálni a kontextust, a szöveggörnyezetet. Ez viszont kutatást igényel, utána kell nézni dolgoknak. Egy 2000 éves könyvről beszélünk, egy 2000 éves írásról és a 2000 év alatt sok olyan környezeti változás történt, ami azóta felülíródott. Itt nem Isten Igéje íródott felül, hanem az a környezeti kontextus. Ezért két dolgot kell megnéznünk, amikor erről a kérdéstről beszélünk, ezt már lehet, hogy többször mondtam, hogy mi történt akkor és ott. Amikor Bibliát tanulmányozunk, az első dolog azt kideríteni, hogy akkor és ott mit mondott az Ige, akkor és ott annak a közösségnek mit mondott az Ige. Ahhoz képest mit mond itt és most. Milyen olyan változások, környemények történtek, ami most nem releváns.

Tehát a Bibliában nem minden Isten parancsa, ami le van írva, hiszen a Bibliában kapunk sokszor útmutatást, erkölcsi útmutatásokat. Vagy vannak különböző szokások, vannak helyspecifikus kijelentések a Bibliában, amikor egy adott szituációra, egy adott helyzetre reagál a Biblia és ad útmutatást, ami nem Isten parancsa, hanem akkor és ott egy helyi rendelkezés. Például csak egyet mondjak: amikor azt mondta Jézus Júdásnak, hogy: Amit tenni akarsz, tedd meg hamar. Érvényes ez ma is? Ma igaz nekünk, hogy menjünk és akkor áruljuk el Jézust? Releváns ez? Ugye, nem erről szól. Ezt csak azért hoztam, mert nagyon szélsőséges eset, nem jutott rosszabb eszembe, de a lényeg az, hogy nem lehet így Bibliát olvasni és vannak emberek, akik leírják, hogy nem számít az idő, nem számít semmi. Akkor nagyon érdekes dolog, hogy az ószövetségben a parázna nőket – most maradjunk akkor a nőknél –, meg kellett kövezeni. Hiszen Isten Igéje ezt mondja, Isten Igéjét aztán nem lehet változtatni, ott nem számít az idő! Akkor ma is ezt tesszük? És valóban nem számít az idő?

Ez nagyon sajátos bibliai értelmezés és nagyon sokan értelmezik így a nőkérdést is a Bibliában. Tehát nagyon fontos megnézni, hogy ki, mikor, mit, miért, hol, mi célból tesz? Ha ezt nem vizsgáljuk meg, ha nem derítjük ki, hogy ott és akkor mi történt, akkor nem tudunk helyes következtetésre jutni, hogy itt és most ez nekünk mit jelent és bizony számít a kor, hogy milyen korban, mikor, kinek szól. Vannak általános érvényű kifejezések, van Istennek parancsolata, ami örökérvényű. Ami mindegy, hogy ókor, őskor, vagy milyen korban vagyunk, Isten általános kinyilatkoztatása, törvénye, de például ilyen nincs a Bibliában, hogy a nők nem prédikálhatnak. Ezt nekem egyetlen Igében sem tudod megmutatni. Olyan viszont van, hogy a nők nem szólhatnak, de hogy hogyan, mikor és milyen környemények között, azt majd megnézzük, mit mond erről a Biblia Igéje és ki fogjuk elemezni. Biztos, hogy ez az alkalom kevés hozzá és még másik három sem lenne elegendő, hogy ezt bőséggel kifejtsük és azokat a téves nézeteket, amelyek előfordulnak.

Tehát a bibliai szövegek értelmezéséről. Az egyháztörténelem során számos példát találunk a Bibliában olyan nőkre, akik vezető szerepet töltek be. Azt, hogy nők nem lehetnek vezető szerepben, már számos ószövetségi példa alátámasztja, úgyhogy ez az állítás süllyed, mint a Titanic. Tehát már nem igaz ez az első állítás sem. A többit meg már kár is elolvasni, mert egyszerűen ez egy súlyos tárgyi tévedés. Nők, akiknek a szolgálatát maga a Biblia is megerősíti. Ezen kívül a modern bibliai kutatások és teológiai elemzések is azt sugallják, hogy a nők szolgálatának korlátozása nem feltétlenül bibliai alapon nyugszik, hanem inkább kulturális, történelmi tényezőknek az eredménye.

Tehát a Bibliából nem lehet a bibliai Igék és a bibliai kontextus értelmezése alapján egyértelműen kijelenteni olyan női szolgálatok korlátozását, amelyet némelyek megtesznek és amelyeket olvashatsz az interneten. A mai tanításnak gyakorlatilag az a célja, hogy cáfolja a női szolgálatok indokolatlan korlátozását, különösen a pásztorlás, a prédikálás és a tanítás területén. Ez a mai üzenet nem titkolt célja, úgyhogy aki hallgat bennünket és már most nem ért velem egyet, nyugodtan kikapcsolhatja a videót, vagy meghallgathatja, ha van nyitottsága arra, hogy szeretné tudni – nem az én véleményemet, hanem amit a Biblia ír. Jómagam igyekszem objektív maradni annak ellenére, hogy ezeket már nagyon sokszor végig tanulmányoztuk, hiszen nagyon nagy felelősségünk van abban, hogy mit

tanítunk. A tanítás emberi életet befolyásol. Jakab levele írja a tanítóknak, hogy vigyázzanak arra, hogy mit tanítanak, hiszen nem csak magunk miatt van felelősségünk. Ezért mindannyian, akik ideállunk, napokat készülünk, hogy felkészülve álljunk itt a pulpituson és hitelesen szeretnénk elétek tární Isten beszédét, hogy a ti hitetek ne emberi bölcsességen, hanem Isten Igéjén alapuljon. Vannak, akik nem így állnak hozzá. Felelőtlenül szórják és dobálják az Igéket az interneten, vagy a Facebook bejegyzésekben, különböző posztokban, vagy közösségi médiákon. Úgy tűnik, hogy nincs semmi felelősségük azzal, hogy objektíven, ne a saját véleményüket, hanem a Szentírást hirdessék.

Figyelmet fogok fordítani arra, hogy a bibliai szövegek valóban azt jelentik-e, amit a gyakorlatban állítanak róluk, vagy pedig többen félreértelmezés áldozatai. Megnézzük, a Biblia valóban támogatja-e a nők szerepének olyan mértékű korlátozását, hogy a nők ne prédikáljanak, ne tanítsanak, ne legyenek vezető beosztásban, vagy inkább a nők teljeskörű szolgálatát szorgalmazza a gyülekezetben. Meg fogjuk nézni, hogy mit mond erről az Ige. Átfogunk tekinteni főbb érveket, ellentmondásokat, félreértelmezéseket és féligazságokat, amelyeket lehet ebben a témában hallani. Végül meg fogjuk nézni, a nők szolgálatának a korlátozása miatt nem áll meg bibliai alapokon, hogy a keresztény közösségeknek miért kellene nyitottabbnak lenniük a nők teljeskörű részvételére az egyházi élet minden területén.

Természetesen nem muszáj velem egyetérteni, de a legjobb tudásom, ismeretem szerint és a kutatásaim szerint szeretném elétek hozni az ezzel kapcsolatos igazságot. Általában a nők szolgálatát négy elv alapján szokták korlátozni. Ezek az elveken fogunk keresztül menni. Olvastam egy Facebookra feltett tanulmányt, egy Dr. Fruchtenbaum nevezetű valakitől, akiről nem tudom, hogy teológus, vagy nem, vagy milyen doktor, nem kutakodtam utána, de amit elolvastam az írásából, az ezer sebből vérzik. Körülbelül tíz tárgyi tévedését találtam meg a bejegyzésben és bevallom, ez egy kicsit fölzaklatott. Eszembe jutott, hogy én ezt már egyszer megígértem, hogy erről fogok prédikálni. Tehát egyrészt ez adta az inspirációt. Nagyon jól felsorolja azokat az elveket, azt a négy-öt elvet, ami alapján a nőket korlátozzák a szolgálatban, hogy a nők miért nem lehetnek vezető szerepben, miért nem prédikálhatnak és miért nem taníthatnak a gyülekezetben.

Ez az egyik elv az alávetettség elve, hogy a nőknek alávetettségben kell lenniük. Igaz ez? Persze, hogy igaz. De ez a teljes igazság? Ez csak a nőkre vonatkozik? Megnézzük az Igében, jó? Tehát hagyjuk nyitva ezt a kérdést. Tehát az alávetettség elve, hogy a nőknek alávetettségben kell lenniük, bizonyos szempontból igaz és ezért rosszak a féligazságok, mert félrevezetik az embert.

A következő a hallgatás elve. A nő nem szólalhat meg a gyülekezetben. Ami miatt a nők korlátozva vannak és majd mondom az Igéket hozzá.

A következő a tanítás tiltásának az elve, hogy a nő nem taníthat férfit. Azt megengedik, hogy nőket és gyerekeket tanítson, de egy nő férfit nem taníthat. Ezért, ha itt egy nő prédikál, akkor megkérem majd a férfiakat, hogy menjenek ki, mert valaki szerint ez bűn. Tudom, hogy nevensz rajta, ezen nem is lehet mást tenni egyébként, csak nevetni. Úgyhogy nagyon izgalmas.

Akkor jön egy következő, ami szintén téves. A fej befedésnek az elmélete, hogy a nőknek be kell fedni a fejüket és ez egy örökérvényű isteni parancs, a bejegyzők szerint.

Nézzük akkor! Olvasom, mert a jegyzetem elég hosszadalmas. Tehát azt mondja, hogy ez a kérdés igen vitatott, szerinte. Olvasom a szerző bejegyzését, aki a női szolgálatok ellen ír, és mire alapozza azt, hogy a nők ezen négy ok miatt nem tölthetik be ezeket a szerepeket. Mert a demokrácia – mondja ő – beszivárgott a helyi gyülekezetekbe és a nők társadalmában betöltött szerepének modern elméleteit, amelyek nem feltétlenül biblikusak, gyakran alkalmazzák a gyülekezetekben is. Az igaz, hogy a világ beszivárog a gyülekezetekbe, ez minden területen elmondható, aztán később hivatkoznak némelyek majd a feminista mozgalmakra is, de hadd hívjam föl a szerző figyelmét, hogy Pál korában nem volt feminista mozgalom. Tehát a Bibliában, a korai bibliai újszövetségi időkben nem volt ilyen mozgalom, tehát ez az érvelés nem áll meg. Azért fontos egyértelműen kijelentenünk, mi a női szerep helye a gyülekezetben. Tehát megnézzük, úgy általában vannak-e a Bibliában meghatározva női és férfi szerepek. Mi erre a válaszuk? Egyértelműen igen, persze. Vannak női és férfi szerepek. Biztos vagyok benne, hogy egy férfi nem tud szülni természetes úton, mindegy, hogy erről mások mit

gondolnak, milyen más ideológiák vannak. Van még sok olyan dolog, ami inkább a nőkre szabott feladat, és sok minden más pedig a férfiakra. Igen, vannak ilyen utalások is, vannak a Bibliában ilyen útmutatások.

Akkor nézzük, hogy az alávetettség elvét mire alapozzák. Azt mondja, hogy az első, legfontosabb érv három kulcsfontosságú igeszakaszon alapul, úgyhogy olvasom is mindjárt az Igét. Azt állítja, hogy a nőknek a férjük iránti alávetettsége kiterjed az egyházi szerepekre is. Úgy gondolják, hogy a nők alávetettsége az ugyanúgy a családban és ugyanúgy a gyülekezetben is érvényes. Az Efézusi levél 5,22–24. részét fogom elolvasni. Itt Pál apostol arra szólítja fel a feleségeket, hogy engedelmeskedjenek a férjüknek, ahogy az egyház is aláveti magát a Krisztusnak.

Efézus 5,23–24.

23. Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje a Gyülekezetnek, és Ő a megtartója a Testnek.

24. De miképpen a Gyülekezet alá van vetve a Krisztusnak, az asszonyok is azonképpen a férjüknek mindenben.

Csak eddig olvasom, ezt a részt vette ki a szerző. Menjünk tovább. Azt mondja, hogy ennek a résznek az a lényege, hogy a feleség engedelmeskedjen a férjnek, mint az Úrnak. Igaz, igaz. Így írja az Írás. A feleség mindenben aláveti magát a férjének, ez jelez az Úrnak való alávetettségnek is. Az a feleség, aki nem veti magát alá a férjének, egyáltalán nem állíthatja azt, hogy alávetett az Úrnak, mondja a szerző. Majd mindjárt meg fogjuk nézni, hogy az állításainak mi a nagyon gyenge része, kifogásolható része és a félremagyarázása. A második rész az a Titus 2,5:

Titus 2,5.

5. Legyenek mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjüknek engedelmesek, hogy az Isten Igéje ne káromoltassék.

Ez a vers arra mutat rá, hogy a feleségeknek alá kell vetnie magát, engedelmeskednie kell a férjnek, ha nem teszi, az Isten Igéjének a káromoltatása. Azt már láthatjuk ebből a két igeversből, hogy a Bibliából azokat a részeket szedte ki, amik a nőkre vonatkoznak. Összességében, amikor Igét értelmezzük, akkor nem vesszük ki a szövegkörnyezetből. Az egészből nem ragadunk ki egy részt és nem arra építünk elméletet, hanem meg kell, hogy vizsgáljuk az egész Biblia összefüggésében, az egész Újszövetség összefüggésében, hogy az az állítás, amit ezek alapján állítunk, megáll-e, vagy csak a saját elgondolást szeretnénk bibliai Igékkal alátámasztani, ebben az esetben nagyon úgy néz ki, majd mindjárt ki fog derülni.

A harmadik rész, amire az alávetettség elvét, hogy a nőknek alá kell vetniük magukat, az pedig az 1Péter 3,1-6-ra alapozza. Olvassuk ezt az Igét:

1Péter 3,1–6.

1. Hasonlóképpen az asszonyok rendeljék magukat alá az ő férjüknek, hogy ha némelyek nem engedelmeskednének is az Igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is megnyerje őket,

2. Ha látják a ti félelemben való feddhetetlen életeteket.

3. Akiknek ékessége ne legyen külső, hajuknak fonogatásából és aranyak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való;

4. Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes szellem romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt.

5. Mert így ékesítették magukat hajdan ama szent asszonyok is, akik Istenben reménykedtek, és alárendelték magukat az ő férjüknek.

6. Miként Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, urának nevezvén őt, akinek gyermekei lettetek, ha jót cselekszettek, és semmi félelemtől nem rettegetek.

Három fő pontot találunk ebben a szakaszban. Első az, hogy a feleségnek engedelmeskednie kell a férjnek, tehát újra az alávetettség kérdése, még akkor is, ha a férje nem hívó. A nem hívó férj nem mentesíti őt az engedelmeség alól - mondja a szerző. Az ékesítés témájával semmi gond nincs. A lényeg az, hogy ebből vezeti le az alávetettség elméletét, hogy igenis a nőknek alávetettségben kell lenni és mindenben alávetettségben kell lenni. Itt a vers az ékesség témáját emeli ki, amivel szerinte

semmi gond nincs, elsősorban a bensőjét kell felékesíteni mindenkinek, igaz és a külső másodlagos szerepet kap. A belső ékesítés a szelíd és csendes szellem fejlesztése. Az 5–6. vers rámutat arra, hogy az ószövetségben a szent asszonyok is így viselték, ők szolgálnak példaként a mai feleségeknek.

Ezek a magyarázatok igaznak tűnhetnek és igazak is, mert ugye ezt írja az Ige. Így hát a nő szerepére vonatkozó első elv az alávetettség elve. És akkor nézzük a konzekvenciát, amit ebből levont. Mindezekben az esetekben a feleség vetette alá magát a férjének és ez válik a nők helyi gyülekezetben betöltött szerepének alapjául. Most jön a csúrcsavar! Nézzük meg, hogy ez az alávetettség kérdése hogyan és miért nem áll meg úgy, ahogy ezt ő magyarázza. Miért ok ez arra, hogy a nők a gyülekezetben nem tölthetnek be vezető szerepet? Amit eddig elolvastunk, eddig a nők szolgálatban betöltött szerepéről szó nincs, semmilyen tiltás nincs arra, hogy az alávetettség okán a nők nem szolgálhatnak, vagy nem tölthetnek be vezető szerepet.

Amit eddig elolvastunk, abban a nők szolgálatban betöltött szerepéről szó nincs. Ilyen tiltás nincs a Bibliában arra, hogy az alávetettség kapcsán a nők nem szolgálhatnak, vagy nem tölthetnek be vezető szerepet, vagy nem taníthatnak a gyülekezetben, de az író ezt így értelmezi és így korlátozza. Ez egy központi pillér azoknak, akik ellenzik a női szolgálatokat.

Olvasom végig a jegyzeteimet, mert ezt gyönyörűen összeraktam. Tehát az alávetettség elve a nők egyházi szerepének korlátozását támogató érvelés egyik központi pillére, amelyet kiemelten kezel a szerző. Ez az elv a férfiak és nők közötti hierarchikus rendet hangsúlyozza, elsősorban a házasságban és az egyházi közösségben. Az Efézus 5,22–24, a Titus 2,5 és az 1Péter 3,11 alapján azt állítja, hogy a nőknek alá kell vetniük magukat a férfiaknak és ennek kiterjesztése az egyházi szerepekre is vonatkozik a szerző szerint. Amit persze nyilván a Biblia nem ír.

Azonban ennek az álláspontnak nagyon sok gyenge pontja van, mivel a bibliai szöveg félreértelmezése és a kulturális kontextus figyelmen kívül hagyása számos ellenmondást eredményez. Nézzük a csúsztatást, ami ebben a szakaszban van az ő írásával szemben. Az Efézus 5,22–24-et és más hasonló szakaszokat gyakran idéznek annak alátámasztására, hogy a nőknek alá kell vetniük magukat a férfiaknak. Erről szólt eddig az egész történet, hogy a nőknek alá kell vetni magukat, a nőknek alá kell vetni magukat, a nőknek alá kell vetni magukat. Igaz? Ennek a szövegnek a kontextusát viszont gyakran figyelmen kívül hagyják. Nézzük meg, hogy mit hagyott ki nagyon sikeresen? A lehető legfontosabb dolgot.

Efézus 5,21.

21. Vessétek alá magatokat egymásnak Isten félelmében.

Hoppá! Borult a mutatvány, igaz? Tehát kinek kell alávetni? Csak a nőknek? A férfiaknak is! Ezt olyan sikeresen kihagyta, hogy vessétek alá magatokat egymásnak az Isten félelmében. Tehát ez a női szerep és ez a férfi szerep is. Ő kiemelte a nőkre vonatkozó dolgokat, de a férfiokról szóló dolgokat nem.

Én nem a nők ügyvédje szeretnék ma lenni, hanem szeretném hűen és objektíven tolmácsolni felétek Isten beszédét. Azért soroltam fel azt a statisztikát az elején, hogy az ördög hogyan rabolja ki az egyházakat, a felekezeteket, a gyülekezeteket, hogyan gyengíti meg ostoba tanításokkal, hogy a gyülekezetnek több mint a felét, 54 százalékát ki akarja venni a vezető szolgálatból, az ige hirdetés szolgálatából és a prédikálásból. Ostoba, mondvacsinált indokokkal, amik egyébként nem Isten parancsa, hanem általános etikai útmutatások.

Ne felejtsetek el, hogy egyetlen parancsolatunk van igazán és ez a szeretet parancsolata! De az 1Korinthus 10,32 azt mondja, hogy meg ne botránkoztassatok se zsidókat, se görögöket, se az Isten gyülekezetét. Ezért a kapcsolatokban, a férfi és nő kapcsolatokban is az első és a legfontosabb irányelv a szeretet, a kölcsönös megbecsülés, és ez teljességgel Isten parancsa.

De a nők diszkriminálása nem isteni parancs, hanem a Biblia helytelen értelmezése. Biblia félreértelmezések tiltják a női szolgálatot, nem Isten és nem a Biblia. Tehát bizonyos magyarázatok. Az 1Korinthus 16,14 azt mondja, hogy minden dolgotok szeretetben menjen végbe. Ez a parancs. Ez viszont isteni parancs. Az nem a szeretet parancsa, hogy diszkrimináljuk a nőket és alávetettségben tartjuk! Nagyon sokan ezt még a teremtettség okán is, a Mózes első könyvében

hozzák, ugye a második szakaszban, hogy adok Ádámnak segítőtársat. Szerinte a nő, az egy segítőtárs. De egy dolgot hadd mondjak, nem írja sehol a Biblia, hogy fölérendelt vagy alárendelt, azt mondja, hogy mellérendelt társ. Nagyon fontos, hogy a férfi és női szerepeket tisztázzuk a Biblia alapján, amit a Biblia mond erre.

Akkor mit jelent, hogy vessétek alá magatokat egymásnak Isten félelmében? Ez azt jelenti, hogy nem csak a nőknek kell alávetniük magukat a férfiaknak, hanem a férfiaknak is szeretettel, gondoskodással kell szolgálniuk a nőket. Ugyanúgy, vice versa. A kölcsönös alávetettség elve aláássa azt az érvet, mely szerint a nőknek passzívan kellene alávetniük magukat a férfiaknak minden körülmények között. Tehát ezt az Írások nem támogatják.

Ez a fajta elmélet borul és süllyed, mint a Titanic. Félremagyarázott, félreértelmezett, szövegkörnyezetéből kivett, csak a nőkre vonatkozó részek. Az Efézus 5,25–33 szakasz, persze ezt sem említi a szerző. Ez kiről szól? Ez pedig a férfiakról szól.

Efézus 5,25–28.

25. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is szerette a Gyülekezetet, és Önmagát adta azért;

26. Hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az Ige (Rhema) által.

27. Hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben a Gyülekezetet úgy, hogy azon ne legyen szeplő, vagy ránc, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.

28. Úgy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségüket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti a feleségét, önmagát szereti.

Miről van itt szó? A férfi és a nő házassági kapcsolatának rendjéről van itt szó. Itt nem gyülekezeti szolgálatról beszél. Hogy a gyülekezetben alávetettségben kell lenni a nőnek, ez igaz, de az is igaz, hogy alávetettségben kell lenni a férfiaknak is. Alá kell vetnünk magunkat egymásnak az Isten félelmében. Ezt mondja a Biblia.

Tehát ez a szeretet nem uralomra, hanem önfeláldozó szolgálatra és a gondoskodásra épül. Ha a férfiaknak ilyen szeretettel, szolgálattal kell viszonyulniuk a feleségükhöz, akkor ez jelentősen módosítja az alávetettség értelmezését. Ez nem arról szól, hogy csak a nőknek kell alávetnie magukat a férfiaknak. Bocsánat, de ez hímsovinizmus, nem tudom szebben megfogalmazni. Mert ez nem a Bibliának a tanítása. Ez nem egy modern újkori beszívárgott tan, ezt kétezer évvel ezelőtt írta le Pál. Ez nem valami új hullám, amit valaki kitalált. Az alávetettség nem szolgálatot jelent, mint ahogy a szerző gondolja, hanem kölcsönös tiszteletet és szolgálatot. Óriási a különbség! Ezért nem lehet egyoldalúan arra következtetni, hogy a nők alacsonyabb rangúak lennének a gyülekezetben vagy a házasságban. Ettől függetlenül a házasság feje a férfi. Mit jelent? Azt, hogy ő a felelős mindannak, amit Isten rábízott. Egy szellemi felelős, és felelős annak is, hogy ez úgy működjön, ahogy Isten elrendelte. Ez viszont Isten parancsolata.

Nézzük akkor az alávetettség és a gyülekezeti szerepek közötti összefüggést, hogy értelmezzük félre ezek a tanítók. Nagyon sok ilyen gyülekezetet ismerek, ahol nő nem állhat ki és nem szólalhat meg a gyülekezetben. Egyébként úgy lopja meg magát mindenki, ahogy akarja, de mi ezt nem szeretnénk ebben a gyülekezetben.

Szeretnénk Isten világosságában látni, szeretnénk Isten szemével nézni a dolgokat és szeretnénk abban érdekeltek lenni, amiben Ő érdekelt, nem a férfiak vezető szerepét hangsúlyozni. Nem, nem erről szól az Írás! Ez a szerző, akinek fölolvastam az előbb azt a néhány mondatát, ami igaz a nőkre, ugyanúgy igaz a férfiakra is, azt sugallja, hogy a házasságban lévő nő alávetettsége kiterjed a gyülekezeti szerepekre is. De problematikus ez az érvelés. A Biblia több helyen beszél a nők aktív szerepéről az egyházban, beleértve a tanítást és a vezetést is. Tehát ha ez igaz lenne, akkor Pál önmaga ellen írt volna. A gyakorlat meg, amiket olvasunk a Biblia többi részében Pál részéről is, ellentmond ennek az állításnak. Például Priscilla és Akvila. Őket 65-ben kiküldték Rómából és Pál apostol Korinthusban találkozott velük. Ők is sátorkészítők voltak. Az Apostolok cselekedeteiben elolvashatjátok a történetet.

Egyébként az Apostolok cselekedetei 18,26 azt mutatja, hogy Priscilla a férjével együtt tanította Apollóst, aki a korai egyház egy kiemelkedő prédikátora lett. Az első Korinthusi levél harmadik részében is olvashatunk Apollósról. Apollós az alexandriai iskolából nőtt ki, ott az allegorikus igehirdetés volt a fő irányág.

Tehát mindent allegorizáltak, minden jelentés mögött egy más jelentést is tulajdonítottak. Ez az allegória. Ha a nő nem taníthat férfit, akkor itt mi a történet? Tehát ez már eleve csak itt mondom egy ellentmondás, ahol vannak bibliai példák. Tehát ez ellene mond annak az állításnak, hogy a nők nem taníthatnak férfiakat, vagy nem tölthetnek be vezető szerepet.

Az ószövetségi példának a figyelmen kívül hagyása. Az Ószövetségben is találunk példát arra, hogy a nők vezető szerepet töltöttek be. Debora, Izrael bírása. Nem csak próféta nő volt, hanem az egész népet vezette, mint bíró. A Bírák 4–5. fejezetében olvashatsz róla.

Azt állítani valakinek, hogy Isten tiltja meg, hogy a nők prédikáljanak vagy beszéljenek, ez szemszedett hazugság. Tehát ez nem igaz. Még egyszer mondom, vannak hely specifikus, helyzet specifikus utasítások, útmutatások a Bibliában, ami nem általános érvényű, hanem helyi parancs.

Nekünk is a gyülekezetben vannak helyi törvényeink, vagy voltak ilyen törvények a Covid alatt. Köteleztünk mindenkit, nem csak a nőket, férfiakat is, hogy maszkot vegyenek föl. Miért köteleztük? Azért, mert ez Isten előírása? Nem, azért, mert pártunk és kormányunk ezt a határozatot hozta és kész. Be kell tartani a világi törvényeket. Ugyanakkor ez nem általános érvényű a világ minden részére és minden keresztény gyülekezetre, mert mi ezt akkor így csináltuk.

Tehát nyilván Pálnak akkor és ott meg volt arra az oka, hogy azokat az utasításokat adja, ott és akkor, abban a helyzetben azoknak a nőknek és ebből nem minden általános érvényű. Vagy nézzük Hulda próféta asszonyt. Egy kiemelkedő szerepet játszott, amikor tanácsot adott a királynak. Ezt a 2Királyok könyvében olvassuk, amikor Jósiás király megtalálta a törvényt. A példák mutatják, hogy Isten időnként nőket is elhívott vezető és tanítói pozícióba. Ez ellentmond annak az érvelésnek, hogy a nőknek automatikusan alá kell vetniük magukat a férfiaknak és a vezetésnek minden helyzetben.

Nézzük az alávettség fogalmát, hogy mit értenek egyesek alávetettségen, ami szintén félreértelmezése a Bibliának. Az alávettség fogalmát sokan úgy értelmezik, mint egy statikus hierarchikus rendet, ahol a nő minden és minden körülmények között alárendelt a férfinak. Ez csak a szerző állítása, aki ellenzi a női szolgálatokat. Azonban a bibliai szövegek elemzése azt mutatja, hogy az alávettség nem egy merev szabály, hanem inkább egy kölcsönös tiszteletre, szolgálatra épülő kapcsolatot jelent. Ez az értelmezés inkább összhangban van a Krisztus által tanított szeretettel és szolgálattal, amely minden hívőre vonatkozik nemtől függetlenül.

Ezért a nők diszkriminálása e téren is helytelen. Ha összefoglaljuk az egészet, ez a példa rámutat arra, hogy a bibliai szövegek félreértelmezése, valamint a kontextus, a szövegkörnyezet figyelmen kívül hagyása, kiragadott részek egy bizonyos bibliai szakaszból, ahhoz az elképzeléshez vezet, hogy a nőknek alá kell vetniük magukat a férfiaknak minden körülmények között, beleértve az egyházi szolgálatot is. Az alávettség valójában kölcsönös tiszteletet, szolgálatot jelent, amely nem indokolja a nők szolgálatának a korlátozását. Ezen belül a bibliai példák és a modern teológiai értelmezések azt mutatják, hogy a nők is teljes értékű szereplői lehetnek az egyházi közösségnek, beleértve a vezetést, a prédikálást és a tanítást is. Tehát ez volt az alávettség elve, így értelmezik némelyek az alávetettséget.

Az, hogy egy férfi uralkodjon a nőn, vagy a nő uralkodjon a férfin, egyik sem helyes, hanem a kölcsönös tisztelet, a kölcsönös alávettség úgy, ahogy ezt a Biblia tanítja. Ugyanúgy a házasságban, ugyanúgy a gyülekezetben, ugyanúgy Krisztusban. Tehát ez az elv és nem lehet kiragadni és nem lehet mindössze ezt a nőkre vonatkoztatni. Főleg nem úgy értelmezni, hogy emiatt ők nem szolgálhatnak és nem lehetnek teljes értékűek a szolgálásban.

A következő a hallgatás elve, amit megfogalmaz az illető, ami nagyon gyakori. Nagyon gyakori érveket hoznak föl. Azt mondja, hogy a második elv a nők hallgatásának az elvét hangsúlyozza. Az 1Korinthus 14,33–35-ös versekre épül. Ezen a ponton némelyek rámutatnak arra, hogy Pál apostol

arra utasítja a nőket, hogy hallgassanak a gyülekezeti összejöveteleken és ne szóljanak, mert az éktelen dolognak számít.

Az érvelés szerint ez az elv minden keresztény gyülekezetre vonatkozik és azt jelenti, hogy a nők nem vehetnek részt aktívan a gyülekezet tanításában vagy vezetésében, még kérdéseket sem tehetnek föl nyilvánosan a gyülekezetben. Némelyek pedig ezt az elvet általános szabályként kezelik, amely minden hívőre vonatkozik, minden gyülekezetben, amiben van persze igazság. Hiszen miről van szó a gyülekezeti alkalmon? Most képzeljétek el, hogy itt prédikálok és mondjuk mindenki bekiabálna vagy mindenki kérdéseket tenne föl. Akkor igaz ez az állítás? Persze, igaz. Ez egy általános szabály, ez egy viselkedési szabály. Nyilván ez nem Isten parancsa, hogy nem lehet megszólalni a gyülekezetben, hanem egy ilyen mértékű szabályozás, ami a rendet kívánja fönntartani.

De megyünk tovább. Azt írja ez az illető, hogy egyesek mindenféle exegézisbeli gimnasztikát megpróbálnak azért, hogy ennek a résznek nyilvánvaló jelentését megkerüljék, ám igen könnyű, amit Pál mond. Négy pontot vessünk össze. Mondja ez az ember, aki ezen az alapon szeretné elnémítani a nőket, a női szolgálatokat, hogy némán prédikáljanak, meg ne szólaljanak. A 33. versben arról beszél, hogy minden gyülekezet szokása a következő elv, minden gyülekezet által, nem csupán némelyeknek. Azt mondja, hogy minden gyülekezetnek rendelem. Nem az asszonyokról beszél, hanem a prófétálásról. Nagyon súlyos tévedés, amikor valaki ilyet állít.

Most megnézzük az első Korinthusi levél 14. részét, a 33-as igeverstől kezdjük. Ez a fejezet miről szól? Hogy a szellemi ajándékokat hogyan használjuk. Hogyan használjuk a prófétálást, hogy a gyülekezetben rend legyen. Tehát a szellemi ajándékokról szól, az 1Korinthus 12-től egészen a 14-ig, beleértve a 13. fejezetet is.

1Korinthus 14,29-34.

29. A próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak; és a többiek ítélik meg.

30. De ha egy másik ott ülő vesz kijelentést, az első hallgasson.

31. Mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon, és mindenki vigasztalást vegyen;

32. És a próféták szelleme alárendeli magát a prófétáknak;

33. Mert az Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene; amiként az a szentek minden gyülekezetében van.

34. A ti asszonyaitok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincs megengedve nékik, hogy közbeszóljanak; hanem engedelmesekek legyenek, amint a törvény is mondja.

Leírja Pál apostol, hogy hogyan prófétáljanak és ezt minden gyülekezetre elrendeli. És akkor utána jön a 34-es vers, hogy ti asszonyok, hallgassatok a gyülekezetben. Erre a szerző azt mondja, hogy a Biblia világosan mondja, hogy ez minden gyülekezetre igaz, hogy a nők hallgassanak a gyülekezetben. Nem a nőkről beszél itt, hanem a prófétálásról. Olyan csúsztatásokat, olyan hazugságokat terjesztenek némelyek és minden módon próbálják erőszakkal az elképzeléseiket igazolni, főleg a Bibliából.

A „minden gyülekezetnek rendelem” az nem az asszonyokról, hanem a prófétálásról szól. Ő ezt az asszonyokról írja, mindenféle mutatóval próbálja igazolni, hogy a nőkről. Ezt a Biblia igazolja. Azt mondja, hogy az apostoli tekintély. A 34-es versről azt írja, hogy Pál apostol rámutat az apostoli tekintélyre.

Az apostoli tekintély által a nőknek hallgatniuk kell a gyülekezet összejövetelein. Ismétlem a gyülekezeti összejövetel az előjárók által összehívott minden találkozó, amely megkívánja az előjárók jelenlétét a találkozó céljától függetlenül. Olvasd el a 34-es verset. Találsz-e te ebben a 34-es versben ilyen részt? Szóval eszméletlen, hogy miket kitalálnak emberek a saját elképzelésüknek az igazolására. Ez egy hazugság, egy nagyon súlyos tárgyi tévedés, aki ilyesmit állít, hogy az apostoli tekintély alapján a nők nem szolgálhatnak, nem szólhatnak. Miért? Egy nő nem lehet apostol? Hol írja a Biblia? Nem lehet akár evangélista vagy nem lehet tanító? Hol írja ezt a Biblia? Írja, csak nem olyan értelemben, ahogy egyesek ezt értelmezik. A 34-es vers második része rámutat, hogy ezt az

elvet az ószövetségben is tanították, nem csupán újszövetségi tanítás. Persze ott még ennél szigorúbbakat is tanítottak.

Saját megjegyzés: a törvényre való hivatkozás nem az asszonyok szolgálatára utal. Különösen nem az újszövetségi szolgálatra, hanem a mózesi parancsokat tartalmazza. A Máté 22,33-ban olvassuk. Azt mondja, hogy a korlátozás még a kérdésfeltevésre is vonatkozik. Azért emeli ki, hogy kizárja a szövegösszefüggésből levont téves következtetést, miszerint a nőknek nem szabad nyelveken szólítani a gyülekezetben.

Most akkor hallgatniuk kell a nőknek vagy prófétálhatnak a nők? Hát nehéz úgy prófétálni, hogy hallgasson. Igaz? Akkor magában prófétál vagy hogy gondolja? Egyszerűen nevetséges, amilyen állításokat ezzel kapcsolatban felhozunk némelyek.

Azért beszélek erről, mert ezekkel az érvekkel fogsz találkozni sorban a női szolgálatok ellen. Magyar nyelven is jelentek meg elég ismert gyülekezetek írásai. Ezeket is kijegyzeteltem, de valószínű erre nem fog ma sor kerülni. De ezt a témát még folytatni fogom, mert nagyon súlyos félreértések, nagyon súlyos hazugságok vannak és félrevezetések vannak és ezzel meglopják Krisztus Testét, meglopják Isten munkáját némelyek.

Nem mondom, hogy ezt rosszindulatból teszik. Nem tudom, miért teszik, fogalmam nincs. Arról nem nekem kell elszámolni, számoljon el az, akinek majd el kell számolnia. De Isten munkáját nem korlátozhatjuk ilyen módon! Ráadásul némelyek azt mondják, hogy ez Isten parancsolata és Isten parancsolatának engedni kell! Mindjárt a végén el fogom mondani, hogy mi Isten parancsolata ezzel kapcsolatban. A lényeg az, hogy a nőknek csendben kell lenniük, meg sem szólalhatnak. Ezért itt egy nő nem állhat ki prédikálni, szerintük. Ez óriási kritika volt a női szolgálatokkal szemben. Kapunk emiatt már hideget és meleget is. De ez nem a mi problémánk, hanem az övék. Azt mondja, hogy nem vonatkozik az éneklésre. Még jó, hogy azt nem tiltja meg. Adriennek nem halkan kell énekelni vagy magában, ez nagy kegyelem Istentől. Vagy éppen a Dominak. Ekkora ostobaságot állítani, hogy a nőknek csendben kell maradniuk a gyülekezeti összejövetel alatt, és egészen addig elmegy, hogy még kérdést sem tehetnek fel. A férfiak bekiabálhatnak az összejövetelen? Beleénekelhetnek? Belekérdezhetnek? Nem.

Látjátok, hogy miről van itt szó? Általános viselkedési szabályokról. De miért kellett erről írni, ha ez olyan természetes? Azért, mert ez egy helyspecifikus dolog. Ha a korinthusi gyülekezet történetét olvasod, akkor láthatod, hogy mi volt Korinthusban. Az egy kikötőváros volt, különféle kultuszok voltak, például Baál kultusz, Baált imádták, mint Istent és ők kultikus paráznaságot műveltek. Ezek papnők voltak és amikor jöttek a városba, akkor följajlották a szolgálataikat a hajóról érkező férfiaknak és kultikus paráznaság történt az ő isteneik előtt. Zűrzavar, rendtelenség volt, fegyelmezetlenül viselkedtek. Ne felejtjük el, hogy abban az időben a nők nem tanulhattak. Ilyen téren elnyomottak voltak, csak a férfiaknak adatott meg ez a jog. Alapvető műveltség híján viselkedtek, ahogy viselkedtek. Pálnak ezt kellett rendbe raknia ott és akkor. Ott kimondottan a nők viselkedtek így és nyilván megvolt az oka. Itt a helyi gyülekezet rendjéről beszél Pál apostol. Nyilván ez vonatkozik más gyülekezetekre is, de ez nem isteni parancs, hogy ezt így kell csinálni, hanem ez egy etikai kérdés, egy viselkedési kérdés.

Azt mondják, hogy nincs olyan, hogy helyspecifikus, pedig dehogynem. Menj el, mondjuk egy színesbőrű gyülekezetbe. Ott van zűrzavar. Ott, amikor valaki prédikál, akkor mondják, hogy ámen, igen, úgy, stb. Mi magyarok egy kicsit visszafogottabbak, csendesebbek vagyunk. Nyilván, amikor szól Isten Igéje, akkor azt megtiszteljük és ez így rendjén van. Látjátok, amikor idejön egy amerikai prédikátor, akkor megpróbál aktiválni benneteket. Nem irigylem őket, mert ez nem mindig fog sikerülni. Igenis, vannak helyi sajátosságok, vannak helyi szokások, de ez egy szigorúan helyspecifikus dolog volt.

Nyilván ez nem jelenti azt, hogy nem vonatkozik, nem vonatkozhat más gyülekezetekre. Természetesen az igaz, hogy vonatkoznia kell ma is a nőkre és a férfiakra is egyaránt, de ez nem női szolgálatokra vonatkozik. Emiatt megtiltani a világ összes nőjének, hogy ne beszéljen, ne szólaljon meg a gyülekezetben, ez ostobaság.

A következő, hogy ez a hallgatás elve hány sebből vérzik. Tehát ezt a szakaszt úgy értelmezi a szerző, hogy Pál megtiltja, hogy szóljanak a nők a gyülekezetben. A szerző azt mondja, hogy a nőknek csendben kell maradniuk minden hivatalos, egyházi összejövetelen, még kérdést sem tehetnek föl. Nyilván tehetnek föl és nyilván megvan mindennek a fóruma. Azonban ennek az érvelésnek több problémája is van. Különösen, ha figyelembe vesszük a bibliai szöveg kontextusát, Pál általános tanításait, valamint a történelmi és kulturális hátteret, akkor meglátjuk, hogy a hallgatás elve mire épül fel és miért nem áll meg, miért nem így igaz, ahogy itt a szerző mondja, illetve az ellenzők mondják. Igazából a kontextust hadd olvassam fel, hogy a nők megszólalásával kapcsolatban mit ír valójában az Ige.

1Korinthus 14,34–40.

34. A ti asszonyaitok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincs megengedve nékik, hogy közbeszóljanak; hanem engedelmesek legyenek, amint a törvény is mondja.

A szólás itt az eredeti görögben több dolgot is jelent: kioktatást és még minden mást, ami nyilván nem az igehirdetésre vonatkozik.

35. Hogyha pedig tanulni akarnak valamit, kérdezzék meg otthon az ő férjüket; mert éktelen dolog asszonynak közbeszólni a gyülekezetben.

A mi fordításunkban itt „közbeszólni” van, az eredeti nem ezt írja, de írja azt is, hogy beleszólni, kioktatni, kiigazítani ott nyilvánosan a férjüket. Ez nem egy illendő dolog, Pál erről beszél.

36. Avagy töletek származott-é az Isten Igéje, avagy csak hozzátok jutott el?

37. Ha valaki azt hiszi, hogy ő próféta, vagy szellemi ajándék részese, vegye eszébe, hogy amiket néktek írok, az Úr rendelései azok.

Tehát az Úr rendelése a prófétálás, és az hogyan menjen végbe.

38. Ha pedig valaki értetlen, legyen értetlen.

Tehát tudatlanságról van szó, olyan dolgokat kiabáltak be, ami nem odavaló, olyan kérdéseket tettek fel, ami nem odavaló, úgy viselkedtek, ahogy nem odavaló. Azt mondja az Írás és a végét ne hagyjuk ki, mert itt van a szummája az egésznek, hogy miért írja ezt Pál apostol.

39. Azért atyámfiai törekedjete a prófétálásra, és a nyelveken szólást se tiltsátok.

40. Mindenek ékesen és jó renddel legyenek.

Ez a lényege az egésznek. Az összes szolgálati ajándék használata az 1Korinthus 14-ben nagyon szépen le van írva. Máshol is van még, a Róma 12-ben és az Efézus 4-ben is a szolgálati ajándékokról beszél az Írás. Tehát a nők hallgatására való parancs arra irányult, hogy megakadályozza a zavaró viselkedést és a felfordulást, nem pedig egy univerzális szabályt állapított meg. Ez az értelmezés alátámasztja azt a tényt, hogy Pál leveleiben megengedi a nőknek, hogy imádkozzanak és prófétáljanak a gyülekezetben. Nem áll meg ez az állítás, hogy a nő nem szólhat és nem imádkozhat. Azt mondja az Írás, itt az 1Korinthus 11,5-ben:

1Korinthus 11,5.

5. Minden asszony pedig, aki befedetlen fővel imádkozik vagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét, mert egy és ugyanaz, mintha megnyíratott volna.

Nézzük csak! Akkor imádkoztak a gyülekezetben a nők? Prófétáltak a nők? Mi volt a problémája? Az, hogy befedetlen fővel imádkoztak. Ez is egy kifogás, a befedetlen fő. Mit jelentett akkor a befedett fő? Több dolgot jelentett, ugyanis a prostituáltak megnyírták magukat. Onnan tudták, hogy prostituáltak, hogy levágták a hosszú hajukat és megnyírták magukat. Akik rövid hajjal voltak, a rövid hajúak prostituáltak voltak és a befedetlen fejűek hajadonok voltak. Tehát nem voltak férjnél. Az asszonyoknál az volt a szokás, hogy bekössék a fejüket. Van ez a mondás ma is kétezer éve, hogy a nagylánynak bekötötték a fejét. Mit jelent az a mai szóhasználatban? Férjhez ment.

Miről szól ez a történet? Arról, hogy a férjes asszonyok ne viselkedjenek úgy, mintha nem lennének férjnél. Erről szól az egész. Sőt, ott még a kendők színei és fajtái is meghatározott volt, mind egyiknek volt külön-külön bizonyos jelentése. Ezt az akkor és ott kontextust átültetni a mai helyzetre szuper ostobaság. Ez nem Isten parancsa. Ez nem egy általános érvényű parancs. Ami ebből igaz és ma is megfontolandó, hogy egy férjes asszony ne viselkedjen úgy, mint egy hajadon. Tisz-

telje a férjét, a férj tisztelje a feleségét és viselkedjenek úgy, ahogy a Krisztusban a krisztusi szeretet ezt megkívánja.

Ebből ez a rész igaz, de az, hogy ma be kellene kötni minden nőnek a fejét úgy, ahogy akkor és ott, ez egy törvénykezés és ostobaság. A Biblia igenis korfüggő, helyfüggő és kontextusfüggő is. Ez nem Isten egész gyülekezetére való tiltása, hanem egy helyi specifikus, ottani rendelkezés. Azt, hogy Pál ezt leírta, ennek megvolt az oka, mint, ahogy ma annak is megvan az oka, hogy én a nők szolgálatáról prédikálok, mert egyes emberek ostobaságokat állítanak.

Mit jelent ez itt az 1Korinthus 11,5-ben? Pontosan az ellenkezőjét annak, mint amit az illető doktor mond a tanulmányában. Azért sorolom fel ezeket, mert ezekkel mind fogtok találkozni, akik nőként szolgáltok. Hálát adunk Istennek a nőkért, hogy vannak és pásztorolnak és szolgálnak és tanítanak. Hálát adunk Istennek, hogy nagyon jól végzik a dolgukat Isten dicsőségére. Nem követnek el bűnt velem. Hadd oldozzalak föl benneteket most és itt az Írások szerint, mert nagyon nehéz némán tanítani valakit. Amint az Úr mutatja, aktív szerepet játszanak a közösségi életben.

A korinthusi nők helyzete, a társadalmi kulturális helyzete egy fontos szempont, amiről beszéltem. A korabeli nők a görög-római kultúrában általában nem rendelkeztek ugyanazokkal a jogokkal, lehetőségekkel, mint a férfiak, különösen a tanulás, az oktatás területén. Ezért köztudott, hogy a korinthusi nők kevésbé voltak tájékozottak hit kérdésében is. Meg a pogány kultúrából jöttek, hozták az ő pogány szokásaikat, könnyen zavart keltettek a gyülekezeti összejöveteleken, ha nyilvánosan szóltak, ezért Pál megtiltotta nekik. Pál parancsa tehát egy adott helyzetre vonatkozott, ahol a nők oktatásának hiánya és a gyülekezet rendjének fenntartása volt a fő szempont. Isten parancsa semmiképpen. Mi volt a cél? Hogy minden ékesen és jó rendben legyenek. A szöveg értelmezése, hogy a nőknek hallgatni kell a gyülekezetben, ellentmond más bibliai szakaszoknak. Mert kifejezetten megengedi a Biblia a nők számára a nyilvános szólást. Az 1Korinthus 11,5-ben például említi, hogy imádkozhatnak, említi, hogy prófétálhatnak, de az akkori kor szabályait ott be kellett tartaniuk, mert ott nem illett fejkendő nélkül prófétálni. Ma elvárni azt egy nőtől, hogy, ha prófétálni akar, kössön magára fejkendőt, ehhez nem akarok hozzáfűzni semmit, mert önmagában véve is nevetséges. Mondom, hogy itt nem egy isteni parancsról van szó.

Ha Pál valóban azt akarta volna, hogy a nők teljes egészében hallgassanak, akkor miért engedélyezné számukra, hogy ilyen fontos szellemi tevékenységet végezzenek? Ez az ellentmondás arra utal, hogy az 1Korinthus 14,34–35 nem egy abszolút univerzális tilalmat fogalmaz meg, hanem egy adott helyzetre és szituációra reagál. Ha egy ilyen szituáció merül fel bármely gyülekezetben, akkor erre ma nekünk is hasonlóképpen kell reagálnunk. Ebben a Biblia útmutatást ad, hogy tényleg ne zavarjuk meg az isteni rendet, ne zavarjuk meg a gyülekezeti összejövetelt.

Most megnézzük, hogy Pál tanításaiban általában véve nincs arra utalás, hogy a nőknek teljes passzív szerepet kellene játszaniuk az egyházban. A Galata 3,28-ban Pál kijelenti, hogy Krisztusban nincs zsidó, vagy görög, nincs szolga, vagy szabad, nincs férfi, vagy nő, mert mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban. Nyilván ez nem csak a szolgálatra szól, hanem általában. Isten szemében a férfi, a nő, a zsidó, a görög, mind egyek, Ő nem tesz különbséget.

Nem tagadom, hogy vannak női szerepek leírva a Bibliában, de olyan nincs leírva, hogy a nő bármelyik szolgálati ajándékát nem gyakorolhatja, hiszen erre számos példa van a Bibliában. Ez a kijelentés arra utal, hogy a Krisztusban megszűnnek a társadalmi és nemi különbségek és mindenkinek egyenlő lehetősége van a szolgálatra. Pál többi levele is azt mutatja, hogy a nők aktívan vettek részt az egyházi életben és voltak olyan női munkatársai, mint korábban említettem, akik jelentős szolgálatot végeztek, ugye Priscilláról van szó. De aztán megnézhetjük Fébét is, a Róma 16-ban említi meg az első két versben, aki diakonissza volt. Diakónus, ugyanúgy, mint István, akit megköveztek. A diakónusoknak feladata volt a tanítás, a vezetés, ami egy szolgálat volt. Fében szintén egy szolgáló volt. István prédikált, úgyhogy ez a diakónusoknak, a segítőknek is feladata volt. Pál apostol ezt üdvözli és az ő szolgálatában voltak ilyen nők.

A túl általános értelmezése ennek a résznek problematikus. A hallgatási elv túl általános és figyelmen kívül hagyja a különféle kontextusokat, amelyben a Biblia említi a női szolgálatokat. A

szöveg olyan következtetésre jut, hogy a nők nem beszélhetnek, nem taníthatnak és nem tehetnek fel kérdéseket a gyülekezetben. Igen, megvan ennek a helye, megvan ennek az ideje. Van, amikor csinálunk olyan összejöveteleket, szolgálói összejöveteleket, az kimondottan interaktív. Az is egy összejövetel és igen, ott föl lehet tenni kérdéseket. Nyilván ez nem a vasárnapi összejövetel, ez nem az a fórum és ezt mindannyian tiszteletben tartjuk.

Ez az értelmezés nem veszi figyelembe azt, hogy a Biblia más helyeken megengedi a nők számára a nyilvános megszólalást, sőt bátorítja őket arra, hogy osszák meg a hitüket, tanúskodjanak Isten munkájáról. Az ilyen általánosítások figyelmen kívül hagyják a bibliai szövegek sokrétűségét és azt, hogy a nőknek is van helyük a közösségi életben, a szolgálatban.

A nők aktív szerepe az egyházban. Számos példát találunk a Bibliában arra, hogy a nők fontos szerepet játszottak a korai egyházban. Priscilláról már beszéltem, aki Apollózt tanította. Fébét az előbb említettem és még vannak nők bőséggel, akiket felsorol az Írás, úgyhogy meg lehet nézni, ezeket most nem jegyzeteltem ki. A Róma 16-ban van megemlítve. Sőt, apostol házaspár van megemlítve. Gondoljatok bele, hogy egy apostol házaspárból mondjuk a nő nem prédikálhat, non-szensz! Ez egy teljesen fals elképzelés, hogy nem taníthatnának. Ők a példák arra, hogy a nők igenis képesek. Itt nem a képesség számít, hogy képes, vagy nem, hanem elhívottak a nők. Nem tudom, milyen joggal bírálja fölül bárki azt, ha Isten egy nőt hív el szolgálatra. Kinek van azt joga felülbírálni? Melyikünknek? Egyikünknek sem! István is diakónus volt és prédikált.

Két elvet tudunk kicsontozni itt félig-meddig és még van másik kettő, arról majd legközelebb fogok beszélni, mindenképpen fogom folytatni, mert kell foglalkozni ezzel a témával. Nagyon sokakat megtévesztenek. Nagyon sok női szolgálatot próbálnak megkeseríteni és próbálnak olyan kritikával illetni, amely gyakorlatilag egy teljesen fals elképzelés. Nem Isten országának az építését erősíti, hanem inkább rombolja. Ebben Isten biztos nem érdekelt. Ilyen isteni parancs nincs, hogy egy nő ne prédikáljon és ne tanítson. Nyilván megvan a helye, megvan az ideje, megvan a módja, hogy ezt hogyan tegye, erről beszél a Biblia, de ez a szabály, ami a nőkre vonatkozik, ugyanúgy vonatkozik a férfiakra is. Különbféle tekintélyre hivatkoznak, meg apostoli, férfiúi tekintélyre. Az én tekintélyemet nem a nemem adja elsősorban, hanem, hogy az Isten Igéjét hüen tolmácsolom. Neked is ez fogja adni a tekintélyt.

Az 1Korinthusi levél vezet arra az elképzelésre, hogy a nőknek teljesen csendben kell maradniuk a gyülekezetben, de az a szakasz a konkrét helyzetre adott válasz, nem pedig egy univerzális szabály. Bizonyos részekben pedig univerzális szabály is, hogy rendben menjenek a dolgok. Ez viszont egy univerzális szabály, megszívleendő és megfontolandó és senki nem szeret zűrzavart maga körül. Pál apostol más tanításaiban, a Biblia más részeiben is találunk példákat arra, hogy a nők aktívan részt vettek az egyházi életben, imádkoztak, prófétáltak, tanítottak és vezettek másokat, bármennyire nem szeretné ezt valaki hallani. Ezért ez az úgynevezett hallgatás elve, ami miatt ki akarják zárni a nőket, hogy nem taníthatnak, nem prédikálhatnak, nem alkalmazható általános szabályként, amely kizárja a nőket a gyülekezet szolgálatából. Az egyházaknak nyitottabbnak kellene lenniük a nők részvételére és szolgálatára, elismerve, hogy ők is fontos elhívottjai Krisztus Testének.

Most nem folytatom tovább, de lezárásként a végéről a Máté 28-at írtam föl, ami tulajdonképpen felülír minden ostoba szabályozást, amit itt egyesek próbálnak ráerőltetni a női szolgálatokra. A Máté 28. miről szól? Elmentén tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, Fiúnak, és a Szent Szellemnek nevében. Inkább olvasom a Bibliából, mert megint eltévesztem és kapok a fejemre.

Máté 28,19–20.

19. Elmentén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében,

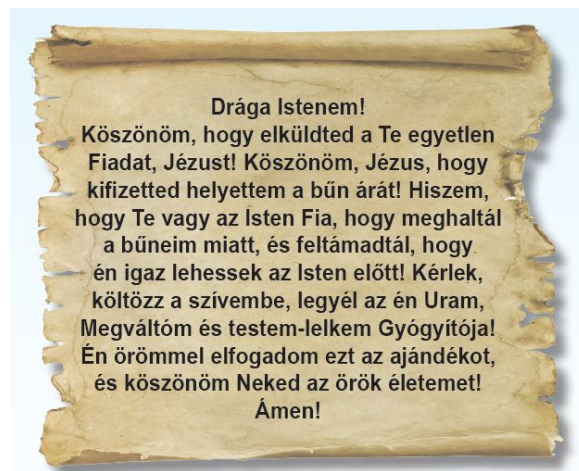
20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Kinek szól ez a parancs? Férfiaknak? Nőknek? Akkor most a férfi és a nő is tanítvány a Biblia szerint? Vagy a nő már nem tanítvány, az is ki van zárva? A tanítványnak mit kell csinálnia? Azt,

amit a Mestere csinált. Ha a Mester prédikált, akkor a tanítványnak mit kell tennie? Prédikálni! Ha nő, akkor nem prédikálhat, valakik szerint. Ostobaság! Nem akarok megsérteni senkit, nem muszáj velem egyetérteni, tehát ki lehet kapcsolni, ha később nézi valaki ezt a videót, de nézzen már utána az Igének. Ha valaki azt akarja hinni, úgysem tudunk meggyőzni senkit. Nem is célunk meggyőzni senkit, de nézzen utána az Igének, hogy az ördög hogyan és milyen módon akarja a Krisztus Testének a hatékonyságát csökkenteni. Azt, hogy a Gyülekezet ötvenöt százalékát, vagy nem tudom, épp mennyit, ki akarja zárni a szolgálatból. Ki akarja zárni abból, hogy hirdessék az Igét. Ebben szerintetek Isten érdekelt, ez egy isteni parancs? Szuper ostobaság ilyen gondolni. Nem tudom szebben mondani és nem szeretnék senkit sem megsérteni. Bocsánat, aki máshogyan gondolkodik, én tolerálok. Ha bárki nem akarja engedni a gyülekezetében a nőt szolgálni, ám tegye, az ő felelőssége, de én átértékelném a helyében ezt a helyzetet. Megnézném, hogy mit mond erről a Biblia. Ez nem valami világi újhullám, nem valami feminista mozgalom következménye, hogy mi beengedtük ide. Mi a Bibliát engedjük be ebbe a közösségbe, a Biblia iránymutatásait igyekszünk követni. Ha nő vagy, akkor biztatlak arra, hogy állj a sarkadra és prédikálj! Ezt nagyon sok esetben sokkal jobban teszik a nők, mint a férfiak. Azt mutatja a jelenlegi helyzet, hogy a nők sokkal aktívabbak a gyülekezeti szolgálatban. Tetszik, nem tetszik, a férfiaknak le kell nyelni ezt a békát, vagy jobban kell aktivizálni magukat.

A Márk 16-ban szintén ezt mondja, hogy elmenvén széles e világra hirdessétek az Evangéliumot minden teremtménynek. A szamáriai asszonyt nem akadályozta meg Jézus, hogy prédikáljon, mielőtt Ő Szamáriába ment volna prédikálni, szolgálni. Csak néhány példát, hogy felhozzak. Nem beszélve a szolgálati és szellemi ajándékokról. Kinek adattak? Férfiaknak vagy nőknek? Vagy hívőknek? Döntse el ki-ki maga úgy, ahogy szeretné. Úgyhogy egyelőre ennyit tudtam mondani, megköszönöm a figyelmeteket, a kitartásotokat. Lehet, hogy egy kicsit száraz volt, de amennyire csak tudtam, igyekeztem megcáfolni azokat a tanításokat, amelyek semmiképpen nem állhattak meg a Biblia fényében. Egyelőre ennyit a női szolgálatokról. Van még két másik elmélet, ami majd egy órába szintén bele fog férni egy kis ismétléssel. Hadd bátorítsam a nőket, és hadd biztassam a női hívőket arra, hogy ha Isten elhívta őket, akkor igenis prédikáljanak! Ha pedig Isten nem hívta el a férfiakat, akkor ne prédikáljanak. Csak azt csinálják, amire Isten elhívta őket. Hálát adunk Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com